

בע"ח (חיפה) 19017-01-15 - ויסאם נחלה נ' מדינת ישראל

בע"ח (חיפה) 19017-01-15 - ויסאם נחלה נ' מדינת ישראל שלום חיפה

בע"ח (חיפה) 19017-01-15

ויסאם נחלה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

[10.05.2015]

כב' השופט אחסאן כנעאן

החלטה

רקע והבקשה שלפני

1. לפני בקשה לגילוי חומר חקירה בהתאם להוראות סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של זיהום מקור מים, הזרמת שפכים שהערך הגבוה שלהם חורג מן המותר ועיסוק ללא רישיון או היתר זמני.

3. על פי הנטען בכתב האישום המבקש, בהיותו מנהל בית בד בכפר עראבה, הזרים במועדים שונים חומר גולמי מסוג "עקר" לביוב.

4. המבקש מתעדת לטעון במסגרת הגנתו כי במקרים דומים לא נוהגת המדינה להעמיד לדין. לאור זאת ועל מנת לבסס את הגנתו של המבקש הוא עותר כי ייחשף בפניו העתק ממלוא התלונות, כתבי האישום ותיקי חקירה בשבע השנים האחרונות בעבירות על חוק המים שהוגשו כנגדו בתי בד.

5. המבקש טוען בבקשתו כי החומר המבוקש הוא רלוונטי לאישום כאשר הפסיקה העניקה למושג רלוונטיות פרשנות רחבה. המבקש מפנה לפסיקה לפיה נקבע כי על מנת לקבוע האם תיקי חקירה אחרים הינם חומר חקירה רלוונטי יש לשקול האם החומר מצוי בתיק בית המשפט, איזה שימוש מבוקש לעשות באותו חומר וזכויות של צדדים שלישיים.

6. המבקש טוען במסגרת הגנתו, להגנה מן הצדק אשר המקום לבררה הוא במסגרת הערכאה הדנה בכתב האישום. לכן על מנת לבסס הגנה זו יש לקבוע כי החומר המבוקש הינו חומר חקירה. המבקש נסמך על פסיקה של בית משפט המחוזי במקרים דומים בה חויבה המדינה להעביר נתונים על הטיפול בתיקים אחרים ודומים לצורך ביסוס הגנה מן הצדק ואכיפה בררנית.

7. המשיבה מתנגדת לבקשה. במסגרת תגובתה היא טוענת כי המבקש ביסס את בקשתו על חיפוש במאגרים משפטיים ועל העובדה כי מדובר בנאשם צעיר שכל החיים לפניו ואין מקום שתיק זה יידון במסגרת הליך פלילי. המשיבה טוענת כי הנימוק הראשון אינו מספיק על מנת לבסס את בקשתו בעוד שהנימוק השני אינו רלוונטי. בא כח המבקש לא סיפק תשתית מינימאלית להוכחת טענת האפליה באכיפה.

8. המשיבה טוענת כי אין המדובר בחומר חקירה. הנתונים המבוקשים זיקתם לאישומים רחוקה ושולית וכפי שנקבע בפסיקה נתונים סטטיסטיים אינו מהווים חומר חקירה. דיון והכרעה

9. ההלכה הפסוקה קבעה כי תכליתה של זכו העיון הקבועה בסעיף 74 לחסד"פ היא לקיים משפט הוגן באופן שבו יתאפשר לנאשם לפרוש את מלוא הגנתו. לכן התביעה מצווה להעביר לנאשם כל מסמך שהוא בגדר "חומר חקירה" ויש לנהוג פרשנות מרחיבה לגבי מושג זה (ע"פ 9322/99 מסארווה נ. מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 376).

10. עוד נקבע בפסיקה כי די בנגיעה עקיפה ולו מסופקת של החומר המבוקש לאישום על מנת להפוך את החומר לחומר חקירה ובלבד שקיים יסוד של ממש להשערת הנאשם כי אותו חומר ישפיע על בירור האישום נגדו (ראה: בש"פ 4157/00 נמרודי נ. מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 625). בבג"ץ 233/85 אלהוזילי נ. משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124 נפסק:

"...אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של 'חומר החקירה' ראיות, שהרלוואנטיות שלהן לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית".

11. בבואי ליישם את הכללים שנקבעו בפסיקה הנני סבור כי באופן עקרוני החומר המבוקש יכול ליפול להגדרת "חומר חקירה" במובנו הרחב. יחד עם זאת, על הנאשם להניח תשתית בסיסית וראשונית לקבלת החומר ולא ניתן לתת את הסעד המבוקש כל אימת שנאשם טוען טענה כזו בעלמא.

12. עלינו לבחון בתחילה האם המבקש הניח תשתית ראייתית ממנה ניתן להסיק כי המשיבה נקטה באכיפה בררנית וסלקטיבית. התשתית הראייתית היחידה שהוצגה הינה טענת המבקש לפיה בחיפוש באתרים המשפטיים לא נמצאו פסקי דין הדומים בנסיבותיהם למקרה זה.
13. לעניות דעתי נימוק זה אינו מקים תשתית ראייתית המהווה יסוד של ממש להשערה כי החומר המבוקש על ידי המבקש ישפיע על בירור האישום. ראשית, המבקש חיפש פסקי דין שניתנו ולטענתו לא מצא. אולם אין הדבר בבחינת ראיה לכך שלא הוגשו כתבי אישום. ייתכן כי ניתנו הכרעות דין על סמך הודאת נאשם שלא פורסמו באתרים מאחר ולא גילמו נימוקים. יתרה מכך, גם אם לא נמצאו פסקי דין הדבר אינו מצביע כי הייתה אפליה פסולה. אין בכך תשתית ראייתית מינימאלית וראשונית לפיה נפתחו תיקים ונסגרו ולא ננקטו בהם הליכים. הדבר יכול להצביע לכל היותר כי לא הוגשו כתבי אישום אך ייתכן מאוד כי באותה מידה לא נפתחו כלל הליכי חקירה.
14. יתרה מכך, בב"ש (מחוזי חיפה) ויסולי אביעד נ. מדינת ישראל [פורסם בנבו] ובב"ש (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ. נפתלי אביעד [פורסם בנבו] נפסק כי נתונים סטיסטיים אינם בגדר חומר חקירה.
15. המבקש מטיל את יהבו על החלטה שניתנה בבש"פ (מחוזי ירושלים) 4366/08 מדינת ישראל נ. ירושלמי רוחמה [פורסם בנבו]. אולם המקרה הנידון שם שונה מעניינו. שם בשלב מתן ההחלטה כבר נמסרו נתונים חלקיים לנאשמת אשר הקימו תשתית ראייתית ראשונית לטענה של אכיפה בררנית ולכן הורה בית המשפט למאשימה לאור זאת את הנתונים המלאים. בעניינו כאמור לא הונחה אותה תשתית ראייתית ראשונית המצביעה על קיום אכיפה בררנית.
16. בב"ש (מחוזי נצרת) 668/10 אבוטבול נ. מדינת ישראל [פורסם בנבו] התבקש עיון בתיק של מעורב אחר לרבות החלטה הסוגרת את התיק נגדו. יחד עם זאת, באותו ענין התבקש חומר ספציפי וקונקרטי והונחה תשתית ראייתית להיעתרות לבקשה. כך גם באסמכתא שהובאה ע"ח (מחוזי נצרת) 30051-10-10.
17. לאור האמור לעיל הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות וכך אני מורה. מזכירות בית המשפט תמציא העתק מפסק הדין לבאי כח הצדדים. ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ה, 10 מאי 2015, בהעדר הצדדים.